

V I N I R N I R T V E I R

Hákon I. og Hákon II.

16.

7 blöð qto.

Ennfremur:

1. Þrjár miðar af venjulegu dagatali. Dagarnir 25.febrúar, 7.mai og 16.júlí 1939.
2. Lítið blað með tveim minningarvísum um Hákon II.
Fyrirsögn: Minning.
Eftir "1925". (= Jón Pálsson)

1939 Febrúar

25

Febrúar

Laugardagur

19. v. vetrar.

Hákon I. "Hákoninn" og
Stefnir! 14.11.1939.

1939. Júlí

16

Júlí

Sunnudagur

Kanariþjófur Bibi

Andast. 14.10 ad
Korðhi

1939 Maí

7

Maí

Sunnudagur

"Hákon II." drottinn af hæðis.

14.10 ad Korðhi

Hákon II minning

Húin er sorgloz, ofi þrjúna sago:
- sífellt dádna fyrir vit og stíðning þrjúna -
en saklaus landur utan líms og loys,
danda hit, og vinur þrjúna, Hákoninn minn

Og síðsta þagum þín man hafa verið þessi:
ek, hvar er vinur minn? Er vitdi þjarg, þér?
Úr fati minum flýfur blóð og vassi,
og fán loft vopnis þess d hafi: mín.

1925

ánögjaflegur hann varð í seigjinn, en hann só mig leit að brófi til þessa að bræða meði hann.
Vori lítt vörur úti og Hákon "þyrfti" að ganga örna sínu þar - áður en hann sandkassa með
höfnum skelja sandi, sem skipta varð um daglega, til þeirra blæta - fór hann yfir í Gæðberid og
laust þar vinnu sínu: Hann hafði sáð áður nota þetta kerbergi í þessum stöfum!

Þá fífast var við "Hákon" að eiga, ef hann væf svo lengi fráns eftir húðlím, að hann færi eigi út fyr en M. II,
- en hann var sjálfur lengur en 2 tíma úti í seun - að þá varð íj á valka eftir færi að hann "þalladi" um M. I. e. 2
til þessa að ljúka upp fyrir hönum, þá úti mátti hann elti vera, vegna sára sínu, sem sáðan gætur off.
v. s. d. e. n. a. hræðtes við bítu, grímur 14 yndur þess v. s. f. v. Aldrei vörum við vör við "Hákon"
þá fífast í ústafin þess áður Hákon, vörum þá sem ástýrði; hann var afstíttalans um þess, enda
hæddur við alla þá mörgu binni sínu, sem leit hann svo, að sáðan til þeirra varð hönum beinlínis
að þannum áni. Hann var svo gefur og mættur að hann gjórdi engu tilvarnis þess að verja sig.

Hákon kom til okkar í ágúst mánuði 1937. Vörum hann þá kom hvefastor bálga í vinnu sínu hann.
Þá var það einn morgunur, en íj kom í þess, að hann kom glædlega í möti mér og var þá einn og hann vilði
segja: "Þú er alltaf binn, kúlið þess í vott!" Hérí hann svo sjálfur sárid, að það gæri fljótt og vel, en
ljótt varstíð og lengur um við, að það yrði þannum hann. Það varð með þessum hatti:

Þetta eftir hvefastor var svo við, að "Hákon" kemur heim, hattu í vinnu sínu. Var það íj eð eftir bít og bálguadi svo,
að íj eð bítu að bítu á mættin. Tvinn dögum sáðan stæran hvefastinur, Fridrik Björnsson í bálguum góttundadi
hann sáðan sjálfinginn daglega, einn og vori það sjálfingur í sjálfu héri. Meðan hvefastur um þess í þess fráns,
og ávallt þá er binnur þó svo sárid, hvefastur Hákon sá elti híd vinnu sínu hvefastur sam hvefastur var sáðan þess
is: Hann vörstíð eji og stúla engu sínu en þess vinnu sínu, að héri var um þá eðgerð og fljótt að eðla, sem
hann elti gæti vörstíð sárid sjálfur. Hann leit að einn um þann, hvefastur hvefastur síu þess, að einn gætti sig þess
sárid eðla einn um þess gættin eðla. Sárid gæri vel, stúngaði fljótt og hann ní að einn ústíðin
um gæti eðla vörstíð í bálguum, sem þá elti var þannum að hárgætt og leit þess þessum síla úst.

En svo varstíð langandaginn 25. febrúar, að Hákon fífast að fara út eðla fyrir hádegis, en hann hafði
vörstíð hatti einn að mættin þess til eftir þess um binnur hafði sáðan fyrir um.

M. 12 1/2 kom í þess, spundi eftir Hákon og var hann þá eji kominn. Gætti ústíð, leitadi um allar
gættu héri í þess og hitti binn, sem sáðan þess "sáðan" héri við vörstíð héri. Gætti í

heinsilinn, að missi þessum indala vinnu svo með fljótt og óþreiflega; hann var þó þóttur
 að lesa svo miklu upp missi fyrirtækis síns og við höfðum tekið við þessu á föstudögum
 við hann, inni á Stóranum mínum, sem þó er eigi einu áhrifgjörum og einleysis innifund
 aða hand að höfðum, eins og ég þykki vera, en þetta er sínum þessu, þó erum ágott, litið
 þýr getur verið vinnulegt og skemmtilegt, að þessu þó sé mjög vortí að missi hann.

Þú þjáir elsti að fátt um þetta; þessu er höfðum oss; en minningu um þessu indala
 þýr, dýr aldrei né gleymist.

Það er þessu þýr og öll önnur þessu líb, sem ávinnu sé svo mikla þýll og vinnu
 manna, að þessu vinnu oft að að dæmi og veldur þessu, að manna vinnu óþjálfuð þessu og
 góðgjarnari manna, einnig í dýranna gærd. Því tel ég það þessu mestu nauðugu að vinnu
 þessu á þessu, þó er í unga aldri, að þessu þessu að stjálja þessu dýranna, þessu til
 með þessu og andýr þessu alla þá undir þessu og samíð sem und er. Þessu vinnu þá
 þessu þessu, meiri manna og eftir þessu manna; um þessu og ávinnu.

Þetta vildi ég óska að þessu þessu þessu indala þýr þessu vinnu þessu þessu þessu
 þessu. Þá vortí þessu þessu þessu vinnu þessu, Háþrona I. og Háþrona II. eigi til
 eins þessu þessu, þessu þessu vortí. En en þetta eigi svo um þessu vinnu manna einnig,
 að öll vinnu þessu til einhveru góðu þessu þessu og vortí, of þessu er í þessu?

Þessu þessu þessu óþreiflega vinnu, sem svo óþessu manna. Að en þessu
 vinnu, sé þessu þessu!

Reykjavík, 11. maí 1939.

Atk. s. Háþrona II. Þessu til þessu 14. marz 1939 og var þessu þessu um 7 vortí.
 Þessu í þessu þessu. Hann þessu þá þessu þessu 6 og átt þessu manna þessu
 og vortí; nágu manna, sem miklu vortí þessu of, þessu góðu þessu og vinnu.

J.P.